

«Директиву з питань безпеки мереж та інформації» («Network and Information Security Directive»), яка встановлює єдині правила та вимоги для всіх країн ЄС у галузі кібербезпеки. Для України питання кібербезпеки теж є одним із головних.

Серед пріоритетів законодавчого регулювання слід виділити наступні: відсутність у державі розвинутих інститутів програмно-технічної та судово-кібернетичної експертизи як одного з головних механізмів у процесі документування та закріплення доказів «комп'ютерного» злочину та відповідних методик їх проведення; відсутність необхідного рівня координації та взаємодії – між відповідними підрозділами правоохоронних структур при проведенні адекватних загрозам у зазначеній сфері запобіжних та правозастосовних заходів; малорозвинена загальнодержавна система протидії – кіберзлочинності.

5. Створенню нових технологічних рішень та інструментів, які спрощують наше життя: як у виконанні простих буденних задач, так і у проведенні надзвичайно складних обчислень, моделювань тощо обумовлено розвиток ІТ-індустрії. На сьогодні ІТ-право потребує належної уваги як з боку законодавця, так і з боку ІТ-спеціалістів для вироблення ефективних механізмів регулювання та захисту.

Література

1. Україна стала першої країною в Європі за кількістю ІТ-спеціалістів / http://zn.ua/TECHNOLOGIES/ukraina-stala-pervoy-stranou-vevrope-po-kolichestvu-it-specialistov-207911_.html
2. Новицький А.М. Місце ІТ-права в загальній системі інформаційного права / А.М. Новицький // ІТ право: проблеми і перспективи розвитку в Україні: збірник матеріалів науково-практичної конференції. – Львів: НУ «Львівська політехніка», 2016. – С. 116-119.

*Анастасія Володимирівна Дружиніна – студентка ІІ курсу Сумської філії Харківського національного університету внутрішніх справ
Науковий керівник: Наталія Олександрівна Горобець – професор кафедри юридичних дисциплін Сумської філії Харківського національного університету внутрішніх справ, кандидат юридичних наук, доцент*

СТЯГНЕННЯ АЛІМЕНТІВ НА ДИТИНУ: СУЧАСНІ РЕАЛІЇ

Нестабільність у цілому і зокрема фінансової ситуації в Україні позначилась перш за все на житті пересічних громадян. Матеріальне становище значної частини населення суттєво знизилось через високий рівень інфляції в країні, що не могло не позначитися на його

платоспроможності, зокрема здатності виконувати свої фінансові зобов'язання (виплату кредитів, погашення заборгованостей, сплату аліментів тощо). Утримання дітей у всіх країнах є обов'язком батьків, питання їх фінансового забезпечення завжди перебувають під пильним наглядом не лише з боку суспільства, а й державних органів.

Минулий рік відзначилися підвищеною активністю законотворця до проблеми аліментних заборгованостей у сфері захисту прав дітей. Зокрема було змінено порядок стягнення аліментів та збільшено їх розмір; запроваджено нові механізми притягнення недобросовісних платників аліментів до відповідальності; посилено захист дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування.

Законом [1] збільшено мінімальний розмір аліментів (з 30% до 50% прожиткового мінімуму для дитини відповідного віку), спрощено процедуру їх стягнення (через процедуру наказного провадження, якщо сума аліментів не перевищує 10 розмірів прожиткового мінімуму для дитини відповідного віку).

Нові зміни приводять до нових труднощів правозастосування. Введення наказного провадження в процедуру стягнення аліментів на дітей з першого погляду спрощує порядок, однак наказне провадження вимагає чіткого дотримання заявником всіх передбачених законом вимог. Аналіз судової практики показує, що заявники часто неправильно трактують положення нового закону, що призводить до ситуацій, коли суд відмовляє у прийнятті заяви про видачу судового наказу або відмовляє в її задоволенні. Враховуючи всі нововведення, заявникам та платникам необхідно розмежовувати наказне та позовне провадження.

Серед особливостей наказного провадження слід виділити:

а) виключно законом визначається сума заявлених аліментів. Сімейний кодекс України наводить вичерпний перелік підстав, за якими може бути виданий судовий наказ. У разі заявлення іншого розміру аліментів, що прямо не передбачено законом, суд повинен відмовити у прийнятті заяви про видачу наказу;

б) відсутність спору про батьківство/материнство та за відсутності підстав для залучення інших зацікавлених осіб. Якщо особа, окрім стягнення аліментів у відповідному розмірі, заявляє вимогу про встановлення чи оскарження батьківства/материнства або вимогу про позбавлення батьківських прав (де обов'язковою є участь органу опіки та піклування), справа не може бути розглянута за правилами наказного провадження;

в) збільшення розміру вже призначених аліментів – тільки в позовному провадженні. Станом на вересень 2017 р. в Україні було зареєстровано більше ніж півмільйона виконавчих проваджень щодо стягнення аліментів. Переваги процедури наказного провадження вводять в оману багатьох заявників, суди у цьому випадку відмовляють у

прийнятті таких заяв, оскільки ці спори можуть бути вирішені лише в позовному провадженні свою позицію ВСУ висловив у постановках Пленуму ВСУ (№3 від 15.05.2006 р.) та ВССУ (№14 від 23.12.2011 р.);

г) скасування наказу про стягнення аліментів – лише за спеціальною процедурою. Судові накази не оскаржуються в апеляційному порядку. У разі незгоди боржника з судовим наказом про стягнення аліментів, існують два можливі варіанти для зміни їх розміру: перегляд судового наказу за нововиявленими обставинами та звернення до суду з позовом про зменшення розміру аліментів.

Стягненням аліментів є проблемою, яка ніколи не буде вирішена до кінця і для цього є багато передумов, моральних, соціальних, економічних, правових тощо. Проте змін, що були внесені до чинного законодавства, були позитивним кроком у напрямку її вирішення. За півроку вже склалася певна практика розгляду окресленої категорії справ з урахуванням прийнятих нововведень у площині наказного та позовного провадження, а досягнення позитивного результату дуже залежить від правильного та компетентного розуміння норм закону, а також якісної підготовки процесуальних документів для звернення до суду.

Література

1. Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо посилення захисту права дитини на належне утримання шляхом вдосконалення порядку стягнення аліментів» від 17.05.2017 № 2037-VIII.
URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/2037-19> (дата звернення 10.03.2018).

Євгенія Сергіївна Зимогляд – студентка IV курсу Сумської філії Харківського національного університету внутрішніх справ
Науковий керівник: **Катерина Сергіївна Науменко** – заступник директора Сумської філії Харківського національного університету внутрішніх справ – начальник відділу навчально-методичної роботи, доцент кафедри юридичних дисциплін, кандидат юридичних наук

ПЕРЕДАЧА БЕЗХАЗЯЙНОЇ НЕРУХОМОЇ РЕЧІ В КОМУНАЛЬНУ ВЛАСНІСТЬ

У зв'язку з активним включенням об'єктів нерухомості у цивільно-правовий обіг, особливостям розгляду справ про передачу безхазяйної нерухомої речі у комунальну власність приділено окрему главу 8 Розділу IV ЦПК України. Такі справи, звичайно, не є досить поширеними, проте, безсумнівно, мають місце на практиці. Нині актуальним залишається